

Krščanski materi — čast!

V zadnji številki smo zapisali besede, ki osvetljujejo pomen in važnost matere za krščansko vzgojo in vsled tega za bodočnost našega naroda. Zapisane so bile te besede v opomin materam, pa tudi vsem tistim, ki se smatrajo za graditelje bodočnosti in sreče našega naroda. Hvala Bogu, da se slovenske matere po veliki večini zavedajo svoje pred Bogom in narodom odgovornosti polne naloge. Naj bi prava, krščanska resnobnost prešinila tudi tiste, ki so mlačne, pogreznjene v zemeljske brige! Osobito še tiste, ki vihrajo za veseljem in užitkom! Nekrščanska mati pa bo di izjema, ki ji ne bi smelo biti prostora med slovenskim narodom!

Ne bi bilo pravično, ako bi samo materam zabičevali njihovo dolžnost, pri tem pa ne omenjali, kako se jim danes otežkočuje izvrševanje njihove dolžnosti. Kar dobra mati v srcu otroka zgradi, to slab človek podere. Dober nauk, ki ga mati daje sinu in hčerki, slaba knjiga in nekrščanski časnik iz njihovega duha izpodrine. Krščansko krepost, ki jo skrbna mati vcepi kot klico v mlado srce, slaba družba iz njega izrva. Ako poklicani javni vzgojitelji ne podpirajo dela staršev, kako more to delo razvojno napredovati ter roditi sadove? S krščansko domačo vzgojo mora biti vzporejena javna vzgoja v duhu krščanstva ter vzgoja v zasebnih vzgojnih in prosvetnih društvih, ki mora biti v popolnem skladu s krščanstvom. Le če vsi ti vzgojni činitelji vzajemno sodelujejo v krščanski smeri, bo mladina v tej smeri ostala ter napredovala.

Z vzgojno dolžnostjo staršev je združena dolžnost otrok, da se dajo vzgojiti, da staršem ne delajo ovir, da so

jim pokorni, da poslušajo njihove nauke ter izpolnjujejo njihova navodila. S takšnimi otroki je božji blagoslov, ki ga zajamčuje izpolnjevanje 4. božje zapovedi. Kot zgled bodi naveden novi zagrebški nadškof s pravico nasledstva dr. Alojzij Stepinac. Pretekli mesec je mladi nadškof obiskal svoj rodni kraj. Prišla je tudi njegova krščansko-pobožna in vedno resnobna mati Barbara z drugimi kmeticami, da ga pozdravi. Sin-nadškof je ob tej priliki o svoji materi rekel sledeče: »Moja mati se je veliko trudila in skrbelo, da me je vzgojila. Zato sem ji globoko hvaležen. Mnogo noči je prebedel, dokler sem bil na italijanski fronti. Neke noči je na Piavi zletel neki italijanski kraj v zrak. Jaz sem s svojo četo zapustil ta kraj nekaj minut pred eksplozijo in tako sem ostal živ. Mati mi je pozneje pripovedovala, da je to noč k Bogu molila in slišala strašen tresk in pok. Zato jaz ljubim svojo mater ter sem ji hvaležen za njene skrbi in molitve. Še bolj sem ji hvaležen, ker je moja mati tako dobra, da od mene ne pričakuje nobenih gmotnih koristi, marveč pravi: »Ti so posvečen samo za cerkev in narod in za nikogar drugega. Naj torej živi moja mati!« Prav lepe besede, v čast sinu-nadškofu in njegovi vrli, krepotni materi!

*

Dekliško zborovanje KA za dekanijo Velika Nedelja v Središču. V nedeljo dne 12. avgusta se bo vršilo v Središču veliko zborovanje za dekleta iz vse dekanije. Na zborovanje pride škofijski zastopnik za KA g. stolni kanonik dr. Franc Cukala iz Maribora, ki bo imel v župni cerkvi ob pol 10. uri govor, nato pa slovesno sv. mašo z asistenco. Popoldne ob dveh bodo pete litanije Matere božje v župni cerkvi, ob treh pa se bo vršile slavnostno zborovanje z akademijo v Društvenem domu. Spored zborovanja: 1. Pešem, pevski zbor. 2. Otvoritev zborovanja, g. dekan Fr. Horvat. 3. Pozdravi zastopnic posameznih župnij. 4. Deklamacija. 5. Delo deklet v KA, govori Olga Sadravec.

6. Majniški večer v slovenski vasi, zborna deklamacija. 7. Vitez naše ljube Gospe, misterij v 1 dejanju. Dekleta, to je vaš dan! Pokažite, da živi v vas še katoliška zavest! Pričakujemo vas v častnem številu, da se navzamete ognja za krščanske vzore in ga ponese v domove širom naše dekanije. — Pripravljatelj odbor.

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 29. julija so Varaždinci začudeno gledali trumo kolesarjev in dolgo kolcno okrašenih vozov, ki so se pomikali po mestnih ulicah. Vesela pesem in godba je prebudila še zaspane, ki so radovedno gledali skozi okna in mislili, da gre najmanj 10 parov na venčanje. Pa so se motili. Bil je le izlet »Narodne Prosvete« iz Središča, ki je organiziral poučni izlet v Varaždin na 22 vzozvih z 235 izletniki, katerim se je pa pridružilo okrog 20 kolesarjev. Najprej smo se zbrali v pavilinski cerkvi k sv. maši, pri kateri je nastopil pevski zbor iz Središča. Cerkev je bila nabito polna občinstva, ki pri odhodu iz cerkve ni štedilo s pohvalo pevskega zbora. Nato smo šli v tekstilno podjetje »Tivars«, kjer so izletniki z zanimanjem ogledovali velikanski obrat in neštevilne stroje. Po kosilu smo ogledali krasno varaždinsko pokopališče z umetno gojenimi cipresnimi nasadi in zanimivi zgodovinski muzej v varaždinskem gradu. Ob 4 smo se zbrali pri prisrčni družabni prireditvi Katoliškega društva v Varaždinu, kjer smo se skupno s hrvaškim bratskim društvom navduševali za požrtvovalno delo katoliške prosvete. Mnogo poučnega in koristnega smo si vzeli za spomin iz Varaždina, utrdili pa smo se tudi v svoji društveni zavesti in skupnosti.

Mozirje. Kakor vsako leto, tako si je tudi letos veliko število družin in posameznikov izbralo Mozirje kot svoje letovišče. Koliko jih je, se vidi posebno zvečer. Tedaj domačini, sedeč na klopih pred hišami, obravnavajo dnevne novice, letoviščarji pa uživajo, sprehajajo se gori in doli, hlad poletnih večerov. Posebno živahno pa bo v soboto dne 11. in v nedeljo dne 12. t. m. Katoliška akcija pripravlja »Slehernika«, ki bo podan pred cerkvenimi vrati ob osmih zvečer. Priprave so v polnem teku in obetajo nekaj izrednega. Upamo, da bomo mogli poleg gostov, tržavnov in okoličanov, pozdraviti tudi sosednje župnije. Žal ne bo nikomur!

kih požirkov slane vode mi je vrnilo zavest, da sem se koj po štrbunku v morje ob obali otoka zavedel, za kom sem poslan in kaj da držim z desnico. Nisem imel časa, da bi se bil ozrl po okopanih tovariših na levo ter desno. Še krepkeje sem stisnil želvino nogo in se uveril, da me velika morska žival sama v strahu za lastno življenje vleče proti plitvini. S prsami sem se porival jetnika od zadej in ni trpelo dolgo, da sem začutil za seboj trdna tla. Segel sem še z levico pod plavajočo želvo, zbral vse moči, zasukal žival od desne na levo, na hrbet je morala leči in moja je bila. Spustil sem nogi, se zmotal želvi do vrata in jo izvlekel na kopno kakor srednje prostoren čoln. Z jahte so mi udarjali na uho klici: »Bravo, Joža!« in navdušenega ploskanja ni hotelo biti konca. Želva je cepetala z vsemi štirimi in otepala z vratom ter glavo, a ves napor je bil zaman, pretežka in prenerodna je bila, da bi se bila opomogla na noge in mi ušla nazaj v morje. Še le pri polni zavesti zmage nad sicer nedolžno živaljo sem se ozrl, kje so zaostali moji lovski tovariši in ali še drži gospod Stackleton svoj plen na lasu?! Veslači so še lovili vesla ter obračali čoln, Sta-

ckleton se je otresal na suhem preobilne mokrote, a brez lasa ter plena.

Položaj se je kmalu preokrenil na dobro toliko, da so pristali čolnarji pri meni in mi je zapal g. Jack, da že prehudemu prvemu pecuku ni bil kos in mu je ušla želva z lasom vred.

Z združenimi močmi smo prenesli ugrabljeno žival v čoln in jo odpeljali živo na jahto, kjer sem bil oni večer jaz pri res slastni želvini pečenki junak dneva. Tovariši so nazdravljali moji res bolj izredni moči in bili odkritega mnenja, da bi zadržal najmočnejšega bivola, če bi ga zagrabil za roge.

Prizor borbe Tirolca z orjaško morsko želvo je fotograf filmal in gotovo so bili po celi Ameriki pri pogledu na istino mnenja, da gre za navadno potegavščino, da bi obdržal človek pri nenadnem padcu v morje morskega velikana z izredno močjo v vodi, kjer je doma.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

lezni, ki se imenuje insulin.

Raziskovalec je ugotovil,

da je bilo od 1000 zgodovinsko slavni osebnosti samo 55 žensk.

Prvi glasovir

je bil zgrajen v Florenci na Italijanskem leta 1709.

Naročite za fante, ki se odpravljajo v jakom, knjižico:

Moi tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z ružečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.